

SKATTEMINISTERIET

Notat

J.nr. 2007-711-0008

Den 1. februar 2008

Supplerende høringsnotat vedr. udkastet til lovforslaget om modernisering af skatteadministrationen

I. Advokatrådets hørings svar

Advokatrådet foreslår, at der i de regler, som fastsættes af ministeren om klage over en årsopgørelse (remonstrationsordningen) indsættes en bestemmelse om, at klager, der inden for klagefristen, sendes til ankenævn eller Landsskatteretten i tillid til det almindelige rekursystem, også anses for rettidige.

Kommentar: Det vil af klagevejledningen på årsopgørelsen fremgå, at en klage til skatteankenævnet eller Landsskatteretten skal indgives til SKAT inden 3 måneder. Hvis klageren imidlertid sender klagen til klageinstansen inden for klagefristen i stedet for SKAT, vil klagen blive anset for rettidigt modtaget af SKAT. Efter Skatteministeriets opfattelse er der ikke behov for at indsætte en bestemmelse herom i loven.

Advokatrådet foreslår, at borgeren ved klageinstansens indhentelse af elektronisk sagsoplysninger fra SKAT kan få oplyst – evt. ved en udskrift af log-fil – hvad den pågældende sagsbehandler har været inde og se på i SKATs elektroniske arkiver.

Kommentar: Efter persondatalovens § 31 skal den dataansvarlige på begæring give en borger eller virksomhed meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Behandles sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om, hvilke oplysninger der behandles, behandlingens formål, kategorierne af modtagere af oplysningerne og tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer. Den dataansvarlige skal snarest besvare begæringen. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den dataansvarlige underrette den pågældende om grunden hertil, samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

Bestemmelsen synes at opfylde Advokatrådets ønske. Bemærkningerne vil blive udbygget hermed.

Advokatrådet kan ikke tilslutte sig forslaget om, at Landsskatteretten kan afskære overflødige retsmøder, idet det vil forringe skatteydernes retssikkerhed. Med den nye retskredsreform kunne man tværtimod – efter Advokatrådets opfattelse – overveje at give klageren yderligere adgang til retsmøder. Rådet finder desuden ikke, at en afskæring af retsmøde, hvor sagen kræver en ”stillingtagen til en række enkeltbilag mv.” er saglig og faglig begrundet. Advokatrådet peger på, at der er forskel på, om en sag er overflødig, fordi det er helt åbenbart, at klageren

ikke vil få medhold, og på om sagen blot ikke egner sig til et retsmøde. Efter Advokatrådets opfattelse bør klageren ikke kunne afskæres fra et retsmøde med sidstnævnte begrundelse, men kun med førstnævnte begrundelse

Kommentar: Begæring og afholdelse af retsmøder belaster Landsskatterettens sagsbehandlingstid og ressourceforbrug i væsentlig grad. En samlet belastning af sagsbehandlingstiden ved afholdelse af retsmøde ligger typisk på mellem 4 og 9 måneder.

Forslaget vil give Landsskatteretten et mere sikkert grundlag for at afskære sager, hvor der ikke synes at være grund til at afholde et retsmøde.

Retsmøder egner sig navnlig til sager af bevismæssig karakter, sager vedrørende lovfortolkning, og sager, hvor det kan have betydning, at klager får adgang til personligt fremmøde for retten. I sager, der indebærer, at retsmedlemmerne skal forholde sig til et omfangsrigt regnskabsmateriale, f.eks. bogføringsbilag, er det Landsskatterettens erfaring, at det mundtlige indlæg, klageren/repræsentanten kan fremkomme med på et retsmøde, ikke medfører nogen yderligere afklaring af tvisten i sagen, end den der allerede foreligger i form af klagerens/repræsentantens skriftlige indlæg. Når retsmødet således ikke bidrager til en yderligere afklaring/præcisering af klagerens synspunkter, er det efter Landsskatterettens opfattelse i en række tilfælde overflødigt og medvirker kun til en forlængelse af sagsbehandlingstiden.

I øvrigt er det nævnet (dvs. retsmedlemmerne), der træffer beslutningen om afskæring af retsmøde. Hvis et retsmedlem i forbindelse med en skriftlig votering tilkendegiver, at vedkommende ikke er enig i en indstilling om, at retsmødet afskæres, vil den pågældende sag altid overgå til retsmødebehandling.

Advokatrådet er betænkelig ved at bødebelægge en manglende genindberetning af oplysninger til SKAT.

Kommentar: Der henvises til kommentaren til Dansk Industri.

Advokatrådet mener, at ophævelsen af kildeskattelovens § 84 er en væsentlig ændring af kildeskattesystemet. Foreslår, at det vurderes, om ændringen skal medføre ændringer i hæftelses-, inddrivelses- og straffebestemmelser. Synes, at det skal overvejes, om den foreslåede ordning med skattemappen i tilstrækkelig grad sikrer skatteydere uden adgang til internettet.

Kommentar: Ophævelsen af kildeskattelovens § 84 er ikke en væsentlig ændring af kildeskattelovens system. Det skyldes, at der alene er tale om at tage ny teknologi i brug til at stille informationen til rådighed for indkomstmottagere. Herved gøres lovgivningen mere enkel, når unødvendige krav om underretning af 3. mand kan ophæves.

Fordi ophævelsen af kildeskattelovens § 84 ikke ændrer på det grundlæggende system i kildeskatteloven om ansvar for indeholdelse, er der følgelig heller ikke grund til at ændre hæftelses-, inddrivelses- og straffebestemmelserne. De tjener nemlig til, at både arbejdsgiveren og den ansatte har interesse i at overholde reglerne i kildeskatteloven. I forbindelse med analysearbejdet forud for lovudkastet er disse forhold grundigt overvejet.

Som det fremgår af lovforslaget, vil skatteydere uden adgang til internet nemt kunne få oplysningerne på papir. Det kan ske ved henvendelse til et af de lokale borgercentre. Hermed er disse skatteydere fuldt ud sikret adgang til oplysningerne.

Advokatrådet mener ikke, at der er grund til at begrænse muligheden for at give tilladelse til en arbejdsgiver til betaling af den ansattes skat, inden sagen rejses over for den ansatte. Samtidig bør det sikres, at arbejdsgiveren har mulighed for at betale og samtidig påklage spørgsmålet.

Kommentar: Formålet med bestemmelsen er blandt andet at sikre, at de ansatte ikke belemres med, at der rejses en skattesag mod dem. Hvis der åbnes generelt op for, at arbejdsgiveren kan bruge ordningen efter, at der er rejst skattesager overfor medarbejderne, vil dette formål ikke blive tilgodeset. Dog bør det forhold, at der er udsendt agterskrivelser/årsopgørelser til en mindre del af de ansatte ikke hindre at ordningen anvendes, også for så vidt angår disse ansatte. Desuden bør det ikke hindre anvendelse af ordningen overfor de resterende berørte ansatte, at der er udsendt agterskrivelser/årsopgørelser til en stor del af de ansatte. Lovforslaget vil blive justeret i lyset heraf. Endvidere vil det blive sikret, at SKAT efter anmodning fra den indeholdelsespligtige får pligt til at træffe afgørelse om, at betingelserne for skattefrihed ikke er opfyldt. En sådan afgørelse vil herefter af den indeholdelsespligtige kunne påklages til Landsskatteretten, selv om vedkommende har foretaget betaling.

II. Høringssvaret fra Feriehusudlejernes Brancheforening (FB)

FB er som udgangspunkt positivt indstillet til forslaget om frivillig indberetning af lejeindtægter fra sommerhusudlejning.

FB har dog en række spørgsmål til den praktiske gennemførelse af indberetningen.

FB gør opmærksom på, at der bl.a. ved kontraktunderskrivelse om formidling af et feriehus ikke bliver kontrolleret, om den, der underskriver kontrakten, også er den juridiske ejer. Der vil også være huse med flere ejere.

Kommentar: Der er tale om en frivillig ordning, hvor det ikke er nødvendigt for bureauet, at kontrollere om den, der indgår aftalen med bureauet om indberetning af lejeindtægten til SKAT, også er den juridiske ejer af feriehuset. Bureauet må kunne gå ud fra, at den, som ønsker, at bureauet skal indberette en indtægt til SKAT, er berettiget til lejeindtægten og skal beskattes af den.

Bureauet kan i forbindelse med indgåelse af en aftale om indberetning af lejeindtægten til SKAT udtrykkeligt tilkendegive over for vedkommende person, at bureauet lægger denne forudsætning til grund.

Dette gælder også, hvor der kan være en formodning om sameje mellem flere ejere.

FB finder også, at der kan være problemer i forbindelse med ejerskifte midt i en kontraktperiode.

Kommentar: I situationen med ejerskifte midt i kontraktperioden må man gå ud fra, at ejeren selv vil justere sin aftale med bureauet, således at denne ikke bliver beskattet af en større indtægt end den, som vedkommende er skattepligtig af.

FB spørger, hvordan det sikres, at sommerhusudlejeren ”husker” at indberette en evt. indtjening ved egen udlejning, således at denne ikke dækker sig ind under bureauets indberetning.

Kommentar: Dette spørgsmål berører næppe direkte bureauerne. En sikring af, at ejeren husker at selvangive indtægter fra egen udlejning, vil alene kunne ske gennem information til feriehusejerne samt i nogen grad udbredelsen af kendskabet til SKATs kontrolaktioner på udlejningsområdet.

FB finder, at en indførelse af ordningen kan være forbundet med ikke ubetydelige omkostninger og finder ikke, at det står klart, hvordan ordningen skal håndteres i forhold til registerloven. FB mener, at det ikke vil være uden problemer at samkøre personfølsomme oplysninger med udskillelse af del-indberetning på hver enkelt af flere ejere.

Kommentar: Der er tale om en frivillig ordning og et bureau vil alene skulle afholde udgifter, hvis det tilslutter sig ordningen. Bureauet skal overholde bestemmelserne i persondataloven, og der vil i de administrativt fastsatte retningslinjer for ordningen være en henvisning til persondatalovens regler, således at der er fokus på disse regler ved etablering af en frivillig aftale mellem skatteyderen og udlejningsbureauet, jf. også kommentaren til høringssvaret fra Data-tilsynet.

FB vil i øvrigt blive inddraget ved den nærmere udformning af ordningen.

FB foreslår, at bundfradraget på kr. 7.000 i ligningslovens § 15 O, stk. 1, samtidig bør hæves til 27.662 kr. på baggrund af en tilsvarende stigning i kvadratmeterprisen på fritidshuse siden 1995. Det vil efter foreningens opfattelse komme en stor del af denne ”sorte udlejning” til livs.

Kommentar: Det ligger uden for lovforslagets økonomiske rammer at foreslå en forhøjelse af bundfradraget efter ligningslovens § 15 O, stk. 1.